

ת"פ 16623/05/21 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו גאנם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16623-05-21 מדינת ישראל נ' אבו גאנם

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אברהם ישי

נגד

הנאשמים אמיר אבו גאנם

ע"י ב"כ עו"ד הלאל ג'אבר

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 01/02/21, בשעה 13:07 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב ברח' הרי גולן הרצליה והסיע את תושב האזור, ללא שהיה בידו אישור שהייה בישראל כדין.
3. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום ובין הצדדים לא נרקמה הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים

4. **התובע המלומד**, הפנה לערך המוגן בו פגע הנאשם בביצוע העבירה, הוא זכותה של מדינת ישראל לשלוט בבאים בשעריה ועמד על חומרת העבירה. התובע ביקש לקבוע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנה והפנה לפסיקה.
- בנסיבותיו של הנאשם שלפני: נעדר עבר פלילי אשר הודה וחסך בזמן שיפוטי, ביקש התובע למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה.
5. **הסנגור המלומד**, הפנה לנסיבותיו החריגות של התיק, לפיהן השוהה הבלתי חוקי החזיק בעבר ומחזיק כעת בהיתר כדין. הפנה לפסיקה וביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד.
6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדות על הסעת שב"ח אחד, ללא אינדיקציה בטחונית.
9. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור וביטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי לביצוע מעשי טרור ופיגועים, ברי כי מי שמסייע לשוהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום גם אם בעקיפין, לטרור ול אלימות.
- החוק מגן אף על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה הוא חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית. ראו לעניין זה ת"פ 481-09-16 **מדינת ישראל נ' עומר בשיר** (3.4.17) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.
10. הערכים המוגנים בעבירת הסעת שב"ח בפרט, הם זכות המדינה לקבוע מי הבא בשעריה והקטנת הסיכון הביטחוני - ראו רע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל** (2011). בעניינו המדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי שכן תושב ה"אזור" נכנס ארצה לשם עבודה ממש.
- בעצם ביצוע העבירה פגע הנאשם בזכות אזרחי המדינה לביטחון, הרי שאין הנאשם הוא יכול לדעת באופן אפרורי מהי מטרת כניסתו לארץ של אותו שוהה בלתי חוקי שהוא הסיע ברכבו (ראו בעניין זה, למשל, רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12.02.2006)).
11. חומרת עבירת הסעת השב"ח נלמדת מהענישה שהציב בצידה המחוקק, היא מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית.
12. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מבחינת פוטנציאליות הוא עצום. אך בנסיבות המקרה הקונקרטי בהן הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי אחד כאשר ידוע היה כי לאותו שוהה בלתי חוקי היו אישורים בעבר הלא רחוק, מסקנתי היא כי **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה שלפני, איננה ברף הגבוה.
13. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנהוגת, הרי שבנסיבות המתוארות, מצאתי לקבוע **מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת רכיבים כספיים ופסילת רישיון נהיגה.**
- להמחשה, ברע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין. למקרא כתב האישום, במועד הרלוונטי לביצוע העבירה הסיע הנאשם במושב גאולים תושב שטחים ששהה בישראל שלא כדין. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט השלום גזר על הנאשם, תוך התייחסותו להודייתו וחרטתו, נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי הקשה, חלוף הזמן, עברו הפלילי של הנאשם, עונש של 3 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר המותנה לתקופה של 5 חודשים שירוצו בחופף של חודשים וחצי כך שירצה הנאשם סך הכול 7

חודשים וחצי מאסר, לצד מע"ת והתחייבות. הערעורים שהוגשו לבתי המשפט המחוזי והעליון נדחו.

בע"פ (תל-אביב) 30559-04-16 **חרובי נ' מדינת ישראל** (4.7.16) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין. על פי כתב האישום המתוקן ביום 31.7.14 אסף הנאשם ברכבו, מאזור מחסום חבלה תושב זר, בהסתמך על דברי האחרון שמסר כי הוא מחזיק בהיתרים כדין, על אף שאישורים אלו כללו רק את אזור קו התפר. באותן נסיבות, השניים היו בדרכם לעבודה בבני ברק. **בית המשפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בגין האירוע כנע בין מאסר על תנאי ושל"צ, ועד שמונה חודשי מאסר.** בית המשפט השלום גזר על הנאשם בן 33 נשוי ואב לשלושה, שעובד כעצמאי 7 שנים וביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל במהלך חייו, תוך התחשבות במצבו הרפואי, עברו הפלילי שאיננו מכביד, המלצת שירות המבחן ולקחת האחריות המלאה, עונש של צו של"צ בהיקף של 120 שעות, לצד 4 חודשי מע"ת, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון על תנאי. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בע"פ 58720-01-17 **אבנר דניאל טואיטו נ' מדינת ישראל** (22/3/2017) הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם הסיע במוניתו שלושה תושבי הרשות הפלשתינאית שאין בידם אישור לשהייה בישראל כחוק. כפי גרסת הנאשם, לא ידע שאין להם אישורים מאחר ולקח אותם מאתר בנייה מסודר, הסיע אותם לבקשת חברו ולאחר ששאל את חברו אם יש להם אישורים אמר לו חברו שזה בסדר וכי הוא הסיע אותם בעבר. הנאשם הודה בכך שהיה אמור לבדוק לנוסעים את האישורים ושגה בכך שלא בדק אותם בעצמו, גם כאשר חשד שאינם בעלי היתר. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על שבועות ספורים של מאסר ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל.** בית משפט השלום הביא בחשבון את העובדה שלנאשם עבירה דומה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בגינה אף נידון למאסר, אם כי חלפו 9 שנים מאז והנאשם לא עבר עבירה נוספת מאז וכן לעובדה שרישיון הנהיגה של הנאשם משמש אותו לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, וגזר על הנאשם חודשיים מאסר אותם ירצה בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס כספי בסך 2000 ₪ וחודשיים פסילה על תנאי לתקופה של שנתיים. בית המשפט המחוזי בבאר שבע, דחה את ערעורו של הנאשם אך בהסכמת הצדדים קבע כי הפסילה על תנאי שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום תחול על עבירות הסעה לפי חוק הכניסה לישראל.

בת"פ (תל אביב) 10305-01-21 **מדינת ישראל נ' אבו שחאדה** (21.12.21) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי. על פי עובדות כתב האישום, ביום 03/08/20, בשעה 12:10 או בסמוך לכך, אסף הנאשם את תושב ה"אזור", ששהה בישראל שלא כדין, ממחסום אייל, והסיע אותו עד לרח' כצנלסון בגבעתיים, וזאת לשם העסקתו בעבודות גינון. **בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת רכיבים כספיים ופסילת רישיון נהיגה.** בית המשפט גזר על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו, עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים, קנס בסך 2,500 ₪ ופסילה על תנאי.

בת"פ(עכו) 27939-01-16 **מדינת ישראל נ' קדח** (26/1/2016) הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר, השוהה שלא כדין בתחום מדינת ישראל. לפי עובדות כתב האישום, הנאשם נמצא בכפר מנדא, כשהוא מסיע ברכבו, תושב שטחים. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר, וזאת לצד קנס משמעותי.** בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, התחייבות בסך 8000 ₪ וקנס בסך 4000 ₪.

סטיה ממתחם העונש

במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

מיקום הנאשם בתוך המתחם

14. כמצוות המחוקק, בסעיף 40 לחוק, על בית המשפט לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.

הנסיבות הקונקרטיות ומיקום הנאשם בתוך המתחם

15. הנאשם יליד 1991, נעדר עבר פלילי וזו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

16. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום מתוקן, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. בכך הנאשם חסך את זמנם של התביעה הכללית ושל בית המשפט.

17. נוכח הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה והחסכון בזמן שיפוטי, הנאשם ימוקם ברף הנמוך של מתחם הענישה.

18. עם זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, ועל בית המשפט מוטלת חובה לבטא את חומרת העבירות בענישה קונקרטית וממשית, הלוקחת בחשבון את כלל נתוניו של הנאשם.

סוף דבר

19. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות כגון דא, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה, גם לאחר תיקון 113, היא לעולם אינדיבידואלית. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (03.10.1989):

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

20. לאחר איזון כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בן 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מהיום, יעבור כל עבירה על פי חוק הכניסה לישראל.

ב. קנס בסך 3,500 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים וזאת החל מיום 01/03/22 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

אי עמידה בשיעור משיעורי הקנס תעמיד את היתרה לפרעון מיידי.

ג. הנאשם יתחייב על סך 10,000 ₪ שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע היום והתנאי הוא למשך שנתיים מהיום.

רשמתי לפני התחייבותו של הנאשם והיא מהווה חלף חתימה.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

צו כללי למוצגים. ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, בנוכחות הצדדים.